

Menneskealbre, og det, som var kommet frem i Arbejdskommissionen med Hensyn til Driftslaan, vilde de paagjældende Giere altsaa være afstaarne fra gjennem en saadan Forening. Denne Betragtning er jo imidlertid ingenlunde rigtig. Faktist betale disse Laantagere jo ud hver Aar, og derfor vil den reelle Praxis blive den, at naar de have betalt saaledes ud i en Række af Aar og under almindelige Forhold tillige have forbedret deres Eiendom, saa kunne de forny Laanet op til den gamle Størrelse igjen, naar de ønske det, og derigjennem faae Driftslaan. Det er ikke aldeles spildt, naar en Fader betaler Udbrag i en Række af Aar; thi naar saa Sønnen faaer Eiendommen, er der nemlig betalt saa Meget ud, at der kan laanes op til den gamle Størrelse igjen. Den Veie er heller ikke fuldstændig afstaaren, at de i Diebliffet kunne faae Driftslaan. Det var denne Indsigelse, jeg vilde nedlægge mod det ærede Medlems Standpunkt i denne Sag. Der er i alt Fald for mig ingen Grund til at slutte mig til noget andet Standpunkt end det, jeg indtog, da Loven af 1880 kom frem. Maa jeg endnu gjøre en lille Bemærkning, ikke rettet til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), men til det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann). Det forekommer mig, at, naar vi forlange, at der i 2det Stykke skal udgaa, at Valget af den administrerende Direktør og det aarlige Regnskab skulle godkjendes, og vi fastholde, at Foreningens Embedsmænd, navnlig Repræsentanterne, skulle have mindre Godtgørelse, have vi ændret Paragrafen saaledes, at de Herrer maa indrømme, at der er Fremskridt paa det Omraade, og da den ærede Minister jo har givet os en Formaning, just ikke paa sine egne Vegne, men overfor det andet Thing, til at stille os moderat, vil jeg sige til det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds, at jeg vil hellere end gjerne bidrage til, at vi kunne faae en Lov, der er nogenlunde god, og derfor vil jeg ikke være med til at lægge Hindringer i Veien for den, thi skal der blive en Lov, maa den vedtages ved eneste Behandling i Landstinget. Derfor skal jeg henstille til de ærede Forslagsstillere, om de ikke kunne føle sig tilfredsstillende ved det Ændringsforslag vi have stillet.

Fogtmann: Jeg ser mig desværre ikke i Stand til at rette mig efter den Anmodning, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) nu stillede til mig. Efterat jeg har hørt den ærede In-

denrigsminister, forekommer det mig snarere, at de fem ærede Forslagsstillere tværtimod maatte kunne stemme for vort Ændringsforslag om, at hele Stykket udgaaer. Sagen er nemlig den, at den ærede Minister jagde — ikke ordret, men det var dog Meningen — at vi kunne godt stemme disse forskjellige Ting ud af Loven her og der i de forskjellige Paragrafer, og saa kunde han alligevel sætte det ind i Statutterne, saa at det er en ren Formsag, hvad vi stemme ud, naar det kan lættes ind i Statutterne ved Forandringen af dem. Jeg kan derfor ikke tilraade, at vi lade itaa i Loven, at vi fra Lovgivningsmagtens Side gjøre den Fordring, at der skal udarbejdes nye Statuter, for hvilke Grundlaget allerede tilbels er givet, idet disse forskjellige Spørgsmaal om Godtgørelse af den administrerende Direktørs Valg, om Ministerens Decisionsret, om Taxationerne for dem, der gaa over i den nye Serie o. s. v. nu have været til Forhandling her, og den ærede Minister siger, at naar der blot bliver staaende, at der skal foretages Statutforandringer, for at Serien kan træde i Kraft, vil han deri se en Bemyndigelse til at optage disse Ting i Statutterne. Derfor forekommer det os, at der deri foreligger en Opfordring til, at Statutforandringer ikke bør foretages. Der er i den nuværende Lov givet flere Begunstigelser for Interessenterne, og vedtages nu den Bestemmelse, at Statutforandringer skulle foregaa, vil der derved være givet en Bemyndigelse til Indenrigsministeren til at tage de Ting med, som vi foreslaa Thinget at stemme ud af Loven. Derfor kan jeg ikke tage Ændringsforslaget tilbage, men maa stærkt tilraade at vedtage det første af vore Ændringsforslag. Det skal indrømmes f. Ex. med Hensyn til de nye Taxationsforretninger, at naar Staten en Gang har betalt, er det en ny Byrde, disse Interessenter ville lægge paa den, men man maa huske paa, at hele denne Lovgivning ser bygget paa et vist Humanitetsprincip; man skal ikke tage disse imaalige Hensyn, selv om der derved skulde blive forvoldt Staten nogen Beføstning, thi de Bauskeligheder, der ere ved at reise disse Laan, ere saa store, at det nok kan behøves, for Interessenterne, at alle de Væmpelser, som de overhovedet kunne faae, komme dem til Gode. Jeg skal derfor paa Ny varmt anbefale at stemme for vort første Ændringsforslag.

B. Holm: Ja, det er ganske vist, at der er Udskilligt, der kan gjenneføres gjennem Statutterne, men der er ogsaa Noget,